

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **M. S.**, proti žalovaným: **1) Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, **2) Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské nám. 6, Praha 1, o návrhu na obnovu řízení skončeného rozsudkem Městského soudu v Praze čj. 7 Ca 301/2007 - 218, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 2. 2014, čj. 7 Ca 301/2007 – 323,

t a k t o :

- I.** Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze usnesením ze dne 18. 2. 2014, čj. 7 Ca 301/2007 – 323, odmítl žalobcův návrh na obnovu řízení ve věci ukončené rozsudkem uvedeného soudu ze dne 13. 10. 2010, čj. 7 Ca 301/2007 - 218.

[2] Proti tomuto usnesení brojil žalobce (stěžovatel) kasační stížností. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 17. 3. 2014, čj. 8 As 42/2014 - 11, zamítl žádost stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a současně mu nepřiznal osvobození od soudního poplatku. Učinil tak z důvodu, že se jednalo o zjevně neúspěšný návrh ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. Návrh stěžovatele na obnovu řízení totiž nenaplnil podmínky uvedené v § 114 odst. 1 s. ř. s., jelikož nesměřoval proti rozsudku o žalobě na ochranu před zásahem správního orgánu nebo ve věcech politických stran a politických hnutí, ale proti rozhodnutí, kterým městský soud odmítl stěžovatelův návrh jako nepřípustný podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Návrhem na obnovu řízení lze ovšem napadnout pouze rozhodnutí ve věci samé, nikoliv rozhodnutí ukončující řízení z procesních důvodů, aniž by o věci samé bylo rozhodováno. Neúspěšnost návrhu na obnovu řízení byla v dané věci zcela jednoznačná, nesporná a okamžitě zjiřitelná. Je vhodné připomenout, že městský soud sice původně rozhodoval o zásahové žalobě rozsudkem, avšak proto, že současně meritorně rozhodoval o jiné žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra. Zásahovou žalobu odmítl z důvodu její nepřípustnosti dle § 85 s. ř. s., neboť bylo možné domáhat se ochrany jinými právními prostředky.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona soud vyzve poplatníka k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě, kterou mu určí, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen.

Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[4] Nejvyšší správní soud v usnesení čj. 8 As 42/2014 - 11 stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost. Současně jej poučil o tom, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Tato výzva mu byla doručena dne 1. 4. 2014. Soudem určená lhůta pro zaplacení soudního poplatku tedy uplynula dne 15. 4. 2014. Stěžovatel ve lhůtě stanovené soudem ani následně soudní poplatek splatný podáním kasačních stížností nezaplatil.

[5] Stěžovatel na výzvu soudu reagoval dalším podáním, v němž se vyjádřil ke svým majetkovým poměrům. Nejvyšší správní soud v již zmiňovaném usnesení nicméně uvedl, že při posuzování, zda jsou splněny zákonné podmínky pro přiznání osvobození od soudních poplatků, je třeba, aby soud nejprve posoudil otázku zjevné neúspěšnosti žaloby a teprve poté přihlédl k majetkovým poměrům žadatele o osvobození; opačný postup by byl v rozporu se smyslem citovaných ustanovení. Za takové situace nejsou majetkové poměry stěžovatele pro posouzení věci relevantní.

[6] Jelikož v posuzované věci nebyly splněny podmínky řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. zastavil.

[7] Stěžovatel trval na tom, aby Nejvyšší správní soud nařídil ve věci jednání. Soud podle § 109 odst. 2 s. ř. s. o kasační stížnosti zpravidla rozhoduje bez nařízení jednání. Výjimkou jsou případy, kdy soud provádí dokazování, a dále případy, kdy soud uzná nařízení jednání za vhodné. Důvodem, pro který by Nejvyšší správní soud musel bez dalšího shledání vhodnosti nařídít jednání, není samotná žádost účastníka řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2005, čj. 8 Aps 1/2005 - 82). Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci důvody pro nařízení ústního jednání k projednání věci.

[8] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 13. května 2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu